

บันทึกภาพไทยสงท่ายปีวอก | ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙

ThaiWhales Diary

บันทึกวาฬไทยส่งท้ายปีออก | ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙

เราออกเรือตั้งแต่ แปดโมงครึ่ง วันนี้อากาศครึ้มและน้ำที่บางตะบูนขึ้นสูงมากกว่าทุกครั้งเลยทีเดียว สังเกตได้ตั้งแต่ที่บ้านพี่จำรุญแล้ว น้ำเต็มมาจนสูงเท่ากับท่าเรือเลย ข้อดีคือ ขนของง่ายมาก ไม่ต้องไต่ลงบันไดสักชั้นเลย

ได้ข่าวจาก จ้อยและพี่รุญแล้วว่า เมื่อวันที่ 28 และ 29 ที่ผ่านมา ออกไปและพบว่ามึวาทเข้ามาหากินใกล้มากๆ และวันนั้นลมก็แรงมาก แต่โชคดีมากเพราะมึวาทหลายตัวเข้ามาหากินลึกเข้ามาในแนวโป๊ะหน้าอ่าวเลย ทำให้ไม่ต้องออกเรือไปไกลเลย ซึ่งวันนี้ก็แอบนึกอยู่ว่า กลุ่มเรา(วาฬไทย)จะโชคดีแบบนี้ไหมนะเมื่อเทียบกับโชคทั้งหลายในช่วงปีนี้ทั้งปี จำได้ว่าครั้งสุดท้ายที่ได้ตามวาฬเข้ามาเลยแนวโป๊ะ เป็นปี 2014 ตอนติดtagเราตามเจ้าแม่พาฝันซึ่งมากับเจ้าอีมอแมวะเข้ามาเลยแนวโป๊ะลูกนอกสุดเข้ามา หลังจากนั้นไม่ค่อยได้เจออีกเลย

ออกเรือมาถึงบริเวณที่ใกล้โป๊ะลูกท้ายสุด พี่รุญก็วนเรือไปๆมาๆหน่อยนึง แต่เหมือนหลายๆครั้งในรอบปีนี้ที่พวกเราออกเรือ ลมพัดมาจากทางตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นลมหนาว พัดแรงมากขึ้นเรื่อยๆคลื่นเริ่มเป็นคลื่นหัวแตกมากขึ้น แถมลมที่มาปะทะก็ส่งความหนาวเย็นมาไม่น้อยเลยทีเดียว ทำเอาคิดว่าทำไมไม่ติดเสื้อกันหนาวมาด้วยนะ ทำท่าเหมือนจะถอดใจหน่อยๆว่าสงสัยต้องกลับมือเปล่าแต่วันอีกแล้ว โชคดีหลังจากฝนวิ้งวนไปมาสักพักเหมือนลมจะลดความเร็วลงบ้างไม่ถึงกับเรียบแต่ก็พอทนได้ ก็เลยวิ่งไปเรื่อยๆและวกไปทางแท่นน้ำมันที่บ้านแหลมก็ไม่ได้พบเห็นอะไรนอกจากฝูงนางนวลตัวใหญ่ๆหลายๆพันธุ์ที่อพยพหนีหนาวมาอันเป็นสัญญาณหนึ่งของฤดูกาลที่ผลัดเปลี่ยนไป

ขณะกำลังมุ่งหน้ากลับเพราะรู้สึกว่ามันก็เริ่มแรงขึ้นอีกและก็เมื่อยมากแล้วจากการนั่งในเรือที่โคลงไปมาเกือบต่อวันแล้ว เราก็มุ่งหน้ากลับจุดหมายเดิมที่พี่ภูเคยเห็นเจ้าวาฬเข้ามาหากินเมื่อวันก่อนขณะนั้นแอบบอกตัวเองในใจว่า เอาน่า ! ขอลองวัดดวงตัวเองในปีที่จะถึงต่อไปนี้น้อยชีวะจะเป็นไง ทำไมวันนี้มีความเชื่อมากมายว่ายังไงก็ไม่น่าถึงกับอัปโชคเกินไปนักหรอกน่าถึงดูว่ามันจะมีอุปสรรคสักขนาดไหน ขณะคิดก็พบว่าตัวเองจ้องมองไปข้างหน้าเรืออย่างตั้งใจมากๆ มากกว่าปกติที่เคยทำซะอีก ไม่รู้จะเป็นเพราะแรงแห่งความเชื่อและความหวังหรือเปล่า หรือ ก็แค่วันหนึ่งธรรมดาๆในชีวิตของคนและวาฬที่เกิดมาร่วมโลกเดียวกันอยู่แล้ว ซึ่งจริงๆแล้วสิ่งมีชีวิตทั้งสองสิ่งนี้ก็เหมือนกัน เชื่อมโยงซึ่งกันและกันอยู่แล้ว การมีชีวิตอยู่ของสิ่งหนึ่งก็ย่อมมีความหมายและผูกพันยึดโยงกับอีกสิ่งหนึ่งในโลกใบนี้ไม่ทางใดก็ทางหนึ่งอยู่แล้ว

บ่ายสองโมงสี่สิบนาที ข้างหน้าของมมเยื้องไปทางซ้ายนิดเดียวตำแหน่งสิบนาฬิกา (ภาษาที่ใช้บอกตำแหน่งบนเรือ) พวยสีขาวพุ่งขึ้นสู่อากาศ ไม้สูงไปไม่ต่ำเกินไป พุ่งขึ้นมาพร้อมกับเสียงตะโกนอย่างดีใจของมมแอบรวมไปถึงความโล่งใจที่แอบให้กำลังใจตัวเองไปว่า OK ปีที่กำลังจะก้าวเดินไปนี้ ไม่น่าจะแย่เกินไปนักหรอก ซึ่งผมคิดว่า เจ้าวาฬไทยของเราก็อาจจะอยากบอกกับคนไทยทุกๆคนที่อาศัยร่วมโลกใบนี้ไปกับทุกคน ให้มีความอดทน มุ่งมั่นและพยายามอย่างไม่ท้อถอย และมีความหวังในปีที่ดีที่กำลังจะมา

ทำให้ทุกๆวันเป็น “วันดีและวันใหม่ๆ” ของพวกเราทุกคน

ครับ ... วาฬที่เราได้เห็นและขอใช้เป็นตัวอวยพรให้กับทุกๆคนในปีไก่อที่กำลังจะมาถึงทุกๆคน คือ "แม่วันดี" ที่พาลูกตัวล่าสุด “เจ้าวันใหม่” ชื่อที่ทาง ศวทบ ได้ตั้งขึ้นโดยใช้หลักของคุณกัญญา(ตีก) ที่อยากให้นำชื่อที่เป็นมงคลและสามารถทำให้เชื่อมโยงความเป็นแม่ลูกได้ง่ายเพื่อให้ง่ายต่อการจดจำครับ หลักการนี้สำหรับผมดูจะมีที่มาที่ไปและสมเหตุสมผลมากๆสำหรับคนที่ทำงานอยู่กับพวกเขาครับ

สวัสดีปีใหม่ครับ

แดง

ครีบลหลังแม่วันดี

แม่วันดี โบกมือทักทาย ต้อนรับวันใหม่

ครีบลหลังเจ้าวันใหม่

แม่วันดี กับ เจ้าวันใหม่